

Határtalanul kirándulás Erdély havas tájain

Beszámoló

2026.01.06-10.

2025 júliusában rekkenő hőségben írtuk a pályázatot a kirándulásra Tamás bácsival és nem gondoltuk, hogy azt a pár napot töltjük majd havas erdei tájakon Székelyföldön, amikor Székesfehérváron, a lakóhelyünkön is sok hó esik. Örültünk, hogy az utazás idejére Erdélyben is bőven esett hó, ezért több téli sportot is kipróbálhattunk, élvezhettük a tél örömeit.

Az előkészítés során arra gondoltunk, hogy az alapozást megkezdhetnénk már Székesfehérváron, ezért az APEX műanyag borítású sípályáján december elején kipróbálták magukat tanulóink.

December 10-én megtartottuk a kirándulás előkészítő óráját, amelyen megismertettük a diákokat Erdély népességével, földrajzi helyzetével, a lakosság etnikai összetételének változásával, történelmi háttérével, a síelés szabályaival. Az okos doboz feladatainak megoldásával ellenőriztük a diákok tudását. Ezután hívott a szervezésben segédkező utazási iroda, hogy biztosan január 6-án szeretnénk-e Erdélybe indulni, ugyanis még nincs hó. Mi úgy döntöttünk, hogy január elején utazunk és jól fogjuk érezni magunkat bármilyen időjárási körülmények között. Úgy készültünk, hogy tudunk síelni és szerencsére szilveszterre Magyarországra és a Görgényi-havasokba is megérkezett a hó.

Január 6-án elindultunk a közel 800 km-es útra hogy újból magyar szót halljunk a helyi lakosok szájából. A magyarországi hóhelyzet miatt az oda út 13 órás volt. Kolozsváron a főtéren tettünk egy sétát és megnéztük a gótikus stílusú katedrális. Estére értünk szálláshelyünkre Gyergyószentmiklóstra, ahol nagyon kedvesen vártak bennünket finom vacsorával. A szobáink

elfoglalása után sétát tettünk a városban, ami a főtéren hógolyó csatában végződött. Építettünk egy ember magas hóembert is :-)

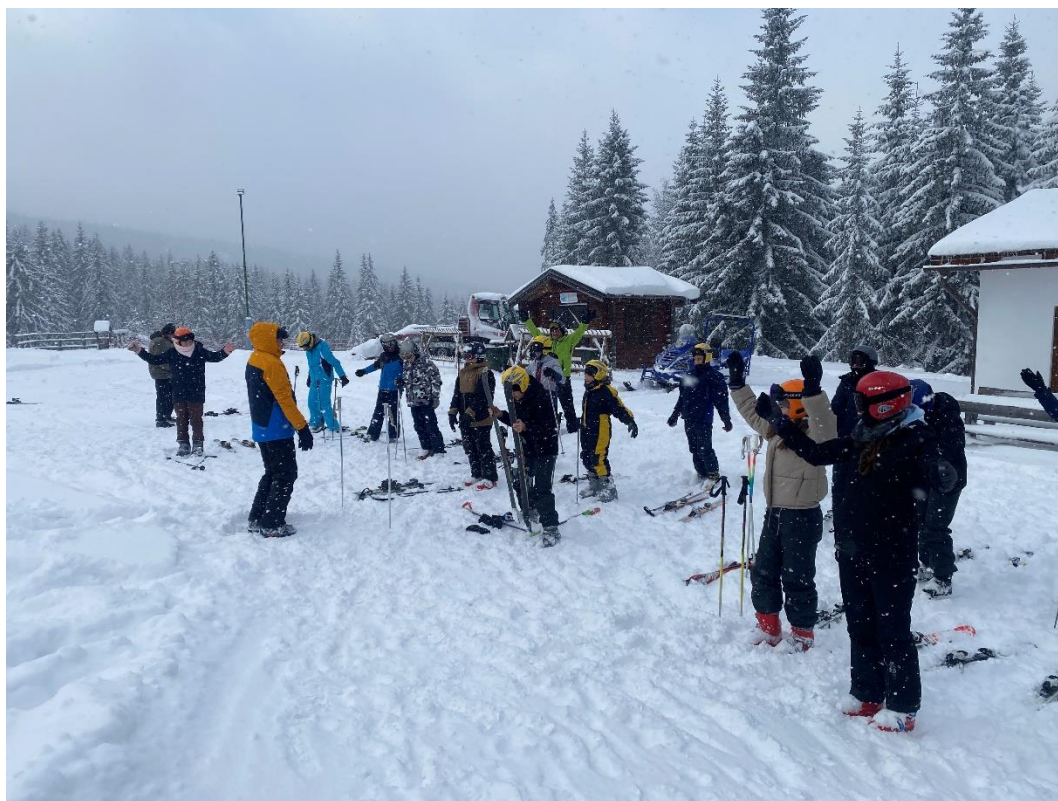
A második nap reggelén a síoktatónkat felvéve mentünk el a Bucsin- tetőre autóbusszal. Ezen a napon Romániában még tanítási szünet volt, ezért sok gyerek sielt a pályán. A felszerelések átvétele és beállítása után kezdődött a síoktatás. Bemelegítés után az alapokkal kezdtünk:

kanyarodás, fékezés, megállás, helyes testtartás. Kevés gyakorlást követően az ügyesebbek a tányéros felvonóval a hegy tetejére, amit a köd miatt nem is láttunk. Ebéd előtt mindenki feljutott a pálya tetejére és le is tudott már csúszni. Délután folytatódott az oktatás, játékos formában szlalomozva csúsztuk le a hegyről, majd önállóan is lesiklottak a diákok. 4 órakor visszaindultunk a szállásra, ahol nagyon jólesett a meleg vizes fürdés. Vacsora előtt még közös játékokra is volt idő és az estét vacsora után is társasjátékokkal folytattuk.

Harmadik nap reggel a svéd asztalos reggeli után mentünk újra fel a Bucsín-tetőre. Éjszaka 10 cm friss hó esett a pályára, de az utak feketék voltak, biztonságos volt a közlekedés. Bemelegítés után újabb technikákat tanultunk: fordulás síléc emeléssel, és a fékezés újabb

módjait gyakoroltuk játékosan. Elég hideg volt ezen a napon, ezért mindenki vásárolhatott a melegedőben forró teát vagy tejszínhabos forró csokoládét. Délután önállóan, tanári felügyelet mellett síeltek a diákok. Este a szállásunkon közös játékokra invitáltuk a diákokat, nagyon jól szórakoztunk.

Negyedik nap újból esett egy kis hó reggelre, de könnyen eljutottunk a sípályára, mivel az utat jól letakarították. Délelőtt még síeltünk, kígyóvonalban, egymást kerülgetve bolyaként

megállva gyakoroltuk a tanultakat. A metsző, hideg szél gyorsan fogyasztotta az erőnket. Helyi ételeket kóstolva pótoltuk az energiánkat. Délutánra pedig szánkót, bobot és hófánkot béreltünk, majd megtanítottuk ezekkel lecsúszni a gyerekeket. Olyan különleges helyzetben voltak tanulóink, hogy előbb tanultak meg síelni, mint szánkózni. (Magyarországon az ő életükben még nem volt elég nagy hó ehhez) Nagyon élveztek, hogy felfelé nem kellett erőlködniük, mert mozgó szőnyegen jutottak a hegytetőre. Rengeteg verseny és csúszás után fáradtan ültünk fel a buszra hogy visszamenjünk a szállásunkra. A frissen sült pizza elfogyasztása után elmentünk Gyergyóremetére a tavaly átadott hoki csarnokba jégkorong mérkőzésre. Több diák ekkor volt először hokimeccsen. A szünetben szerencsés volt az egyik fiú, őt sorsolták ki, ezért lemehetett a jégre. Kezdként, úgy, hogy először fogott hokiütőt a kezébe, ügyesen beütötte a korongot a pálya közepéről, ezért jutalmat kapott.

5. nap Reggeli után megnéztük az örmény templomot és elindultunk haza. A Királyhágónál búcsúztunk Erdélytől. Több méter magas hókupacokban hancúroztunk még egy utolsót. A telefonokat három napig mellőzték a gyerekek, hazaúton pótolták a képernyőidőt. Feledhetetlen élményekkel telve értünk haza.

Az értékelő órán a szállást, étkezést, a síoktatót, a buszt, és a kísérő tanárokat is osztályozták a diákok. Sok négyes ötös értékelés született. a

Azt gondolom, érdemes máskor is több napra határtalanul kirándulásra utaznunk, mert elértük célunkat. Összekovácsolódott a csapat és itt Székelyföldön igazán átélhettük az összetartozás érzését (egy napi utazás után ismét mindenki magyarul beszélt).

